

der var affemt i begge Thing, vilde have indbragt et nyt Lovforslag, som gik i den antydede Retning. Det have vi nu imidlertid ikke hørt Spor af, at den høitærede Minister har i Sinde. Efter at den høitærede Minister havde erklæret sig fuldstændig enig i den Betragtning, som er fremsat af det ærede Medlem fra Middelfart, hævdede han principielt baade for sit Vedkommende og for Landstingets Vedkommende, at der ikke maa gives Statsstilbud i Anledning af Arbejdsløsheden som Gave. Han sagde, at der kan ikke være Tale om, at Landstinget vil fravige dette Standpunkt. Jeg tror, at hvis den høitærede Minister i Stedet for at føre det Sprog i Landstinget, som han har ført, vilde føre et andet Sprog og opfordre Landstinget til at have Sagens Løsning for Die og se bort fra sine egne Principer for at komme de Principer i Møde, som gjøres gjældende fra anden Side, vilde hans Død have betydelig Bægt i det andet Thing, og saa vilde der ikke være en saadan Fastholden paa de Principer, som der tidligere ere gjorte gjældende; thi disse Principer ere væsentlig blevne fastholdte efter den meget ærede Ministers Opfordring. — Der fremkom flere Bemærkninger fra den høitærede Minister, som jeg ikke skal gaa dybere ind paa for ikke at forlænge Diskussionen. Jeg skal ikke fordybe mig i Spørgsmaalet om Vestindien, ligesaa lidt som den høitærede Minister har gjort det, og jeg skal heller ikke høre mig videre om, hvorvidt alle de Forslag,

som ere fremsatte paa § 8, kunne kaldes en frugtbringende Anvendelse af Pengene. Det gjælder dog næppe om de Forslag, der ere stillede af de meget ærede Ministre for Krigsvæsenet; det kan vistnok ikke kaldes en frugtbar Anvendelse af Pengene. Der er kun en Bemærkning, jeg ønsker at gjøre til den høitærede Minister, og det er den, at naar den meget ærede Minister hævdede og gjentog, at det eneften Hensyn, som Regjeringen vilde tage, var, at Arbeidet blev udført af danske Arbeidere, tvivler jeg ikke om, at den høitærede Regjering for sit personlige Vedkommende vil stille denne Fordring og ikke vil stille anden Fordring, men ligesom de høitærede Ministre, efter hvad der er bleven oplyst og ikke modsagt, ikke have forget for, at de dem underordnede Autoriteter ikke have taget andre Hensyn, saaledes have vi ikke fra de meget ærede Ministre hørt noget som helst Tilfagn om, at de ville paalægge deres underordnede Autoriteter ikke at tage andre Hensyn, og at de ville føre en streng Kontrol med, at et saadant Paabud overholdes. Der er langt fra, at Regjeringen stiller sig paa et saadant smukt Standpunkt, og saa til, at den virkelig sørger for, at det sker. Det er Noget, som man mange Gange ser ikke er Tilfældet.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag under Nr. 1:

Af Udvalgets Halvdel (Blom, Breinholt, Carstenfen, Danneffold-Samsøe, Dinesen, Goos, Magen, P. Pedersen, Rump, Scharling, Schlegel):

Til Folkethingets Affattelse af Lovforslaget:

§ 7 affattes saaledes:

§ 7.

Som Bidrag til de i §§ 2 og 6 nævnte Diemeds Fremme kan der af Statskassens Midler som rentefrie Laan, der blive at tilbagebetale inden 1ste April 1887, tilstaaes Kjøbenhavns Kommune og de enkelte Kjøbstads- og Sognekommuner et Tilbud af 50 Dre for hver Indbygger, som fandtes i Kommunen ved den i 1880 afholdte Folketælling. § de